

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

munalt regnskabstilsyn. Det er forkert at slynge om sig med sådanne store ord og misbruge disse ord.

Det ærede medlem hr. Anker Lau svarede mig ikke på mit spørgsmål om, hvad han mente der ville komme bagefter, om der kom en organisationsmæssig regulering eller ej, og jeg forstår meget vel, at han ikke svarede på det. (*Anker Lau*: Det skal komme!). Nå, så kan jeg vente. Det ærede medlem er dog ikke sådan tabt bag af en vogn, han kan også lugte lidt, hvordan udviklingen er. Jeg synes, man skal være realistisk. Man har da et ansvar for de ting, man går ind for, og må se på, hvad der kommer bagefter, og derfor er det efter min opfattelse tomme ord, det ærede medlem bruger, når han stadigvæk taler om det frie næringsliv og det enkelte menneskes frihed.

Det, jeg takkede det ærede medlem for, var, at han havde foranlediget, at vi fik nedsat mælkekommissionen, som skaffede os et materiale til bedømmelse af, om mælkeordningen havde været god eller ikke havde været god. Jeg må sige, at når jeg skal tage stilling til, om en ordning, som er gennemført af et enigt folketing og har virket i en årrække, skal fortsætte, bliver det ikke ud fra almindelige, frit svævende politiske betragtninger, så bliver det ud fra en saglig vurdering. På den måde betragter jeg politik, jeg betragter ikke en anden politik som ansvarlig. I denne sag har det for mig klart vist sig, at der har været store samfundsmæssige fordele ved den ordning, man har gennemført, selvom der selvfølgelig også kan have været forskelligt at kritisere.

Så spørger det ærede medlem: Hvordan vil det så gå med erhvervslivets andre områder? Man kan ikke slutte fra dette område til andre områder og sige, at så skal man have lignende ordninger der. Her har man jo en ordning, det er noget meget væsentligt, og dernæst drejer det sig her om en masseartikel, et vigtigt levnedsmiddel, hvis hygiejniske behandling er af

ganske overordentlig stor betydning for befolkningens sundhed. Der er altså her intet, der begrunder, at en lignende ordning skal gennemføres på andre områder.

Det ærede medlem hr. Poul Claussen mente nok, at der ville blive en regulering af en eller anden slags bagefter. Han betragtede det som sandsynligt, men han kunne kun udtale sig om, hvad han mente var ønskeligt, en centralisering uden adgangs-begrænsning, og han vidste ikke, om det var praktikabelt eller ej. Jeg må sige, at det forekommer mig at være for frit svævende et grundlag til at gå imod en ordning, som har betydet fordele.

Hvad angår det ærede medlem hr. Tholstrup og alle hans beregninger, vil det vel kunne forstås, at når man har siddet 5 år i mælkekommissionen, som det ærede medlem hr. Tholstrup har været medlem af, og hvor der har været holdt store taler og store diskussioner, kan man næsten ikke mere diskutere med det ærede medlem hr. Tholstrup. Men i kommissionsbetænkningen imødegår prisdirektoratets leder, direktør Seligmann, det ærede medlem hr. Tholstrups beregninger og konkluderer i, at han ikke kan godtage denne kritik, men stadig må fastholde, at besparelsen ved gennemførelse af mælkeordningen i København er af den størrelse, som er beregnet i betænkningen.

Det ærede medlem hr. Tholstrup spørger, hvad det er, jeg er bange for, hvis vi får en organisationsmæssig regulering, om jeg er bange for for lave priser. Den slags ting behøver man vel ikke at svare på. Man vil formodentlig forstå af mit indlæg, at det, jeg er bange for, er for høje priser. Jeg omtalte også udtrykkeligt monopoltilsynet i mit første indlæg, idet jeg henviste til, at man i flertalsbetænkningen, som jeg er medunderskriver af, havde udtalt, at der i praksis vil være en vis margin, inden myndighederne finder tilstrækkeligt grundlag for at statuere, at den private, i sig selv ønskelige regulering er gået for vidt. Jeg tror nok, det er et sobert synspunkt.